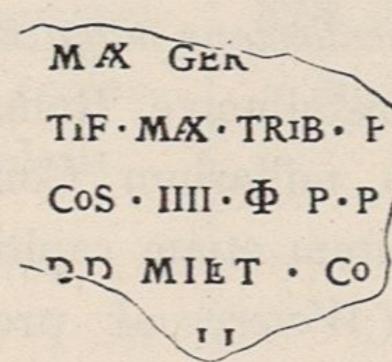

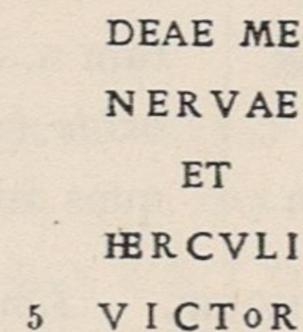
311 Whitley, in a house that stands just at the south entry of the station and is called Castle Nook.

Horsley p. 250 *Northumb.* 112 (inde Warburton vallum p. 158, 112; Goughs Camden 3 p. 460; Hodgson 2, 3 p. 75) qui recte adnotat titulum fuisse Caracallae similem fortasse praecedentis. V. 3 Φ punctum esse insolenter ornatum Horsleius perspexit. Idem latet puto initio n. 4.

... Brit(annico)] max(imo) Ger[m(anico) max(imo) pon]tif[ici] max(imo), trib(unicia) p[ot(estate) ... mp(eratori) ... co(n)s(uli) IIII p(atri) p(atiae) ... milit(es) co[h(ortis III Nerviorum?]

313 Kirkhaugh (prope Whitley Castle), in the churchyard.

Warburton map of Northumberland; Horsley p. 252 *Northumb.* 94 (inde Warburton vallum p. 159, 114; Wallis history of Northumberland 2 p. 21; Goughs Camden 3 p. 460; Wright the Celt p. 263), Hodgson 2, 3 p. 75.

312 Whitley, apud Henr. Wallace loci dominum.

VEX · LEG
XX VV
REFEC

Horsley p. 250 *Northumb.* 111 (inde Warburton vallum p. 157, 111; Wallis history of Northumberland 2 p. 21; Goughs Camden 3 p. 460; Hoare Gyrald. Cambr. 1 p. 127. 135 tab. 4, 27); Hodgson 2, 3 p. 75.

XXX. PLVMPTONWALL sive OLD PENRITH.

Accedunt Armthwaite, Hartknotcastle, Kirkbride.

In regione Cumbriae maxime fere meridionali et ad confinia paene Westmorelandiae situm est Penrith oppidum, non multum distans a Brougham Castle, Clifton, Lowther locis Westmorelandiae, ‘emporium celebre’, ut Camdeni verbis utar (ed. VI p. 639), ‘ad occiduum plagam castro regio firmatum, quod regnante Henrico VI e ruinis Romani munimenti Mabury in vicinia fuit restauratum’. Ex quo monumento Romano nihil videtur reliquum esse; ad Peterill fluviolum Camenus deinde ait Plompton parke esse, ‘vivarium amplum quod olim reges Angliae fera- rum, sed Henricus VIII hominum habitationi prudenter dicavit’, Haia de Plompton olim dictum; ‘ad hoc’, ait, ‘dirutae urbis reliquias multas vidi- mus, quam illi ob vicinitatem antiquum Perith (sic) nunc vocant’ (cf. Goughs Camden 3 p. 443). Neque dubitari potest quin ad Old Penrith, ut tum vocabatur, castra non exigua fuerint (cf. Horsley p. 111; docent id etiam fragmenta anaglyphorum operis non rudis ibi reperta, cf. Lysons Cumberl. p. 188 tab.). Vicus qui hodie adiacet Plumpton Wall dicitur et domus castris proxima Lough a lacu vicino; ipse castrorum situs etiam Castlesteds vocatur. Unde quae reperta esse dicuntur locis illis omnibus ad eandem stationem pertinent. Etiam extra castrorum muros aedificiorum Romanorum vestigia eruderata sunt (Bruce wall p. 361). Castra videntur fuisse cohortis II Gallorum equitatae (cf. n. 315. 317 et fortasse etiam 318. 324), quam in Britannia militasse diploma n. 124 nos edocuit; nam titulus sepulcralis emeriti alae Petrianae ibi repertus (n. 323) sane non probat Petrianas stationem valli ibi esse quaerendam, ut Camenus soni quadam similitudine inter Perith et Petrianas, ut vi- detur, motus proposuerat. Horsleius Bremetennacum notitiae (supra cap. XXVI) ibi collocabat (quanquam postea p. 481 ipse dubitans) certis argumentis nullis; in censum deinde venerunt mansiones itinerarii Galava (p. 481, 7) et Voreda (p. 467, 3); sed cum de cohortis II Gallorum stativis notitia taceat, hic quoque fatendum est de nomine antiquo, nisi casu aliquando detegatur, omnino nihil sciri posse. Quod in titulo sepulcrali semel *questorius* nominatur *c(ivitatis)? Carvetiorum* (n. 325), id in aliis provinciis, veluti in Hispania, loci ipsius nomen designare posset, in Britannia autem e contrario alibi civitatem illam quaerendam esse indicat. Tituli ibi reperti, qui praeter numina quaedam peregrina (n. 314. 318. 320. 322) Iovemque optimum maximum (n. 315. 316. 317) imperatores potissimum domumque divinam (n. 315. 318. 319. 322. 323) cultos esse demonstrant, a reliquarum stationum militarium per regiones illas distributarum non differunt.

1. Crispinus GERICIUS, de quo in praefatione dictum est (p. 7), duos inde titulos Cameno reportavit (n. 326. 327);
2. CAMDENUS aut ipse vidit aut ab aliis accepit quattuor (n. 323. 325. 326. 327).
3. Guilelmus DUGDALE in his *Visitation of Cumberland*, made in the year 1665, quae servari dicitur ‘in Herald collection, i. e. in archio regio Londiniensi, unius tituli Cumbrici (n. 372) testis citatur a Sam. et Dan. LYSONS. Evidem descriptionem illam manu scriptam non vidi.
4. HORSLEIUS quattuor titulos ipse investigavit (n. 315. 317. 319. 320 eosdem profert Warburton, qui, ut solebat, eum exscripsit).
5. Ric. GOUGH in schedis Oxoniensibus ad tertiam Britanniae Camdenianae editionem a se curandam collectis titulos aliquot adnotavit aliunde non notos plerosque a Tunstall communicatos cum societate antiquariorum Londiniensi (n. 297. 300. 315. 330. 331); paucos eorum edidit ipse (n. 314. 318.); pars inedita mansit.
6. POCOCKIUS titulum unum ibi vidit (n. 317).
7. Pauci accesserunt per scriptores Archaeologiae Londiniensis et Archaeologiae Aeliana (n. 318. 328). Deinde, praeter valli periegetas (ut Warburton et Bruce n. 318) consulendi erant historiae Cumbricae scriptores hi.
8. Guil. HUTCHINSON (*the history of the county of Cumberland and some places adjacent* cet. Carlisle 1794 2 voll. 4., opus postumum; eiusdem *an excursion to the lakes of Westmoreland and Cumberland* Lond. 1776 8. non vidi) plene, sed non satis accurate de antiquitatibus Cumbriae disseruit; etenim quae apud Camenum, Horsleum, alias invenerat proposita sunt ordine paene nullo, adiectis infra adnotationibus aut ab ipso, aut ab operis editoribus; unde usus eius libri plenus est taedii. Tamen etiam ubi ex antiquoribus pendet in titulorum lectione referenda tabulae eius delineatae sunt plerumque ad archetypa ideoque non spernendae. Inde etiam accidit, ut tituli eius aliquot delineati tantum extent in tabulis, in textu autem omnino omittantur. Non pauca deinde, quae profert, postea perierunt. Praeterea usus est schedis Rogerii GALE; novi autem ex iis nihil accessit. Continuatio operis Hutchinsoniani a Jollies nuntiata (Upcott 1 p. 113) non videtur prodiisse.
9. Ios. NICHOLSON et Ric. BURN (cf. praefatio cap. XXVIII n. 6) hic quoque pauca tantum habent sibi propria, in plerisque autem Camenum Horsleum Hutchinsonem sequuntur.
10. Daniel et Samuel LYSONS (*magna Britannia* vol. IV *Cumberland*